

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pone-
deljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Mon-
day and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posamezna številka 3c	Single copy 3c

Dopisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnje številko v tednu je čas do četrtke popoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Malo razgleda

Dvoje je zelo značilno. V Rusiji je prišlo do revolucije. Dejstvo je, da je bila os naperjena zoper krščanstvo, in to je tam uničeno. Kri je tekla v potokih. Kdo se je za to zmenil? Vsaj širša ameriška javnost se ni dosti zmenila, ni bilo nobenega protesta. Kako je vplivno časopisje poročalo, se ne da kontrolirati. Potem je prišla na vrsto Mehika. Tu je šlo izključno zoper katoličane. Naše merodajno časopisje ni videlo nobenega preganjanja. Pride do dogodkov v Španiji. Recite, kar hočete, gre zoper krščanstvo. Kako piše naše časopisje? Sramotno, to bo najbolj primerna označba. Končno pride do homatij v Nemčiji. Radi katoličanov bi se naša javnost ne bila dosti zmenila, ampak nemški furor se je zagnal zoper Jude. Tu je druga umra. Vse je na nogah, ogorčenje nad barbarstvom zoper Jude je zajelo vse sloje, časopisje je polno tega ogorčenja. Prav. Nemški furor postopa zoper Jude, da presega vse meje. Listi poročajo, in poročajo podrobno in natanko o vsem, kar se v Nemčiji dogaja zoper Jude, in poročajo tudi objektivno, kar je vrlo lepo, dasi je tiste objektivnosti pri Mehiki in Španiji hudo primanjkovalo. Lepo in prav, ko se Judom godijo krivice. Nikakor pa ni bilo tako točno vse, ko je šlo za krivice, kakršne so se godile kristjanom v Rusiji in katoličanom v Mehiki in Španiji. Ali so Judje kaki drugačni ljudje?

To je prvo. Drugo pa je, da se naši politični krogi niti niso zmenili niso, ko je padalo v Rusiji, Mehiki in Španiji. Zdaj, ko gre zoper Jude v Nemčiji, je ves politični aparat na delu. Poslanik je bil poklican iz Berlina, predsednik je govoril, tajnik se je zgražal, zahteva se bojkot. V Mehiki se ničesar ni povzelo, dasi so mehiški banditi odvisni le od ameriške diplomacije, in Madrid je še danes pravi ljubljeneec, in se rabijo tam rokavice.

To je, kar je tako značilno, ker se meri z dvojno mero. Kakega spopada nihče ne želi, prav je, da se potegujejo za preganjanje Jude, ampak samole pravično bi bilo, ko bi se tista vnema kazala prav povsod, kjer se komu dela krivica. Pri Hitlerju je celo neka nevarnost konflikta, ker ta Hitler nosi glavo silno visoko, in Francijo je užgal in Anglijo, morda še celo Ameriko "sestraši"?

Zopet pa je pri tem nekaj, kar ni brez neke skrivnosti. Čudno. Krščanska in katoliška kri je tekla, pa se nihče ni zmenil, kakor bi to sploh ne bila človeška kri, zdaj sicer ne teče judovska kri, le krivica se godi nemškemu Judom, in svet se je kar naenkrat začel zanimati za — krivice! Morda se odslej zanima za krivico, kjerkoli in komurkoli se krivica godi.

V Jugoslaviji je zdaj zanimanje le za volitve, in za drugo, kolikor je z volitvami v zvezi. Opozicija trdi, da bo zmaga. Mogoče. Ko zmaga, trdi, da bo vse rešila, ker bo vsem dala pravice, ki jim grejo, in sicer na podlagi demokracije. Tu rečem celo: upajmo, da bi bilo tako, saj se bo prepri neskončno nadaljeval, ako zmaga pri volitvah režim. Je res mnogo, skoroda vse odvisno od volitev, in ni čuda, da se suče vse le okoli volitev. Vsaj zunanja politika se omenja tudi le, kolikor je režimovska in je zgrešena tudi le zato, ker je režimovska. Celo nekaj antisemitizma je v Jugoslaviji, pa je enako z režimom v zvezi. To bi bila bolj notranja politika, pa je baje zopet Hitler zadi. Komunist piše ameriškem komunistu ("Napreju"):

"Hitro se presnavlja tudi naša notranja politika. Od Hitlerja zahtevan zakon proti židom je že podpisan. Stojadinovič si je mogel izprositi le podaljšanje roka objavljanja do po volitvah. Glavna ostrina protizidovskega zakona je naperjena proti hrvaškemu kapitalu, ki je do gotove meje v židovskih rokah. Za žide, ki so nosilci srbskega finančnega kapitala, za razne Bajlonije, Vajferte itd. so v zakonu izjeme zelo rafinirano, kakor vidiš."

Sicer je zanimivo in tudi žalostno, ako Hitler zapoveduje v celo notranjih zadevah, in mora Stojadinovič prositi za — rok. Ker bo izid volitev izpremenil ves izid, pustimo zanimivost in žalost. Važno pa je, da celo komunist prizna, da je hrvaški kapital "do gotove meje" v ži-

dovskih rokah... in še srbski tudi, dasi tam ni antisemitizma in so previdene izjeme. Bomo videli. Hrvatje se divijo, ko govorijo o "belem Zagrebu". Vsaj jaz sem tam že pred leti pri vsakem koraku naletel na — Juda, in sem si svoje misli. Tu pa stoji, čigav je pravzaprav ta "beli Zagreb". Nekaj hrvaške mase, ki pride v poštev le pri kakih demonstracijah, ampak kapital, moč, in po kapitalu se suče tudi politika, je — židovska. Tu imate črno na belem, in lahko tudi malo premišlujete, kaj pomeni pravi, pravični in potrebni in razsodni antisemitizem. Hrvaški Zagreb, je v resnici židovski Zagreb. In tako je še marsikje, kjer nočejo videti, kaj pomeni razsodni antisemitizem za Slovane.

KAKO JE MED ROJAKI V OTTAWI

Ottawa, Ill.

Že dolgo se nisem oglašila v Amer. Slovenec. Prav kakor storklja, ki se včasih vstavi, zopet odleti in čez dolgo dolgo spet pride, tako tudi jaz. — Letos imamo zares lepo jesen, da smo je lahko veseli, četudi se nam zima približuje. — Žalostno vest sem dobila iz Chicago, da nas je zapustila sestra Mrs. Mary Kobal. Ko sem bila v Chicagu, smo se skupaj veselile in tudi v Lemontu, toda božja volja je bila taka, da je sedaj umrla. — Pa pride za žalostjo veselje. Na kuhinjska vrata je nekaj potrkalo in ko odprem, pa mi zadoni na ušesa častitka k godu sv. Uršule. G. Aleksander, g. Jožec in Mr. Prah. Iz sreče se vam zahvaljujem, kakor tudi za kartico.

Imeli smo pri nas 40 urno pobožnost, katero je vodil g. Wenček. Četudi ni bilo v našem jeziku, pa so bile to pridige, ne kake storijske iz knjig. Hvala lepa g. g. — Vsem dušnim pastirjem naj da Bog svojo pomoč, da bi nas dobro učili in enkrat pred nebeski tron pripeljali.

Prav lepa hvala ottawskim ženam za suprajz party 27. novembra. Hvala za okusne kokoske in še boljega zajca, pa tudi kečke, kakoršnih niti peki ne znajo speči kot jih znajo naše Kranjice. Še nekaj sem dobila, namreč lepo podobo Gospodovega Srca z napisom "God Bless Your Home"; pod podobo lepe hiše in cvetice. Vse jako lepo. Hvala! — Božji blagoslov in mir naj vlada za letošnje božične praznike med vami dragi naročniki in vas pripelje v srečno in zadovoljno novo leto 1939.

Uršula Kozarič

NA OBISKU PRI PRIJATELJIH V ILLINOISU

Marshfield, Wis.

Obljubila sem, da bom nekaj napisala za Amer. Slovenec in obljubo sedaj izpolnjujem. Ker pa mi domov ne pride veliko novic, sem se morala podati po svetu, da sem kaj izvedela. No, pa je res dobro, če človek včasih kam gre. Tako smo jo potegnili proti državi Illinois, do našega strica in prijatelja Franka Prijatla, katerega morda mnogi poznate, da je dober človek. Bili smo: moj sin John,

hčeri Frances in Dorothy in dve sestrični Mrs. Frank Bransky iz Auburndale in Mrs. J. Smrek iz Milston, Wis. Tako smo praznovali zahvalni dan pri našem stricu Franku Prijatlu v Oglesby, kjer smo se prav dobro imeli in se prijetno zabavali z dobrotami, katere nam je pripravila njegova žena, ki zna marsikaj okusnega pripraviti. Hvala za to celi njihovi družini. Drugi dan v petek, smo se nekoliko okoli vozili, da smo še drugič rojake obiskali. Vreme je bilo prav prijetno. — V soboto smo bili zopet povabljeni k naši sestrični Mr. in Mrs. Mencin. Ona je zares fina kuharica, ki nam je zopet naložila veliko mizo z številnimi dobrotami, katerih smo se pridno poslužili. Po južini smo se pa vsi podali na pogreb mladega dekleta, če se ne motim Mici Plankar, tako sem vsaj mamno razumela. Žalostno, ko tako zatone mlado življenje — in smrti tudi mi ne bomo ušli. — Naše sožalje prizadeti družini.

Ker smo bili že na potu, smo se še v La Salle ustavili pri Mrs. Pirnat, ki nam je dala dobrega okrepčila. Malo smo se pogovorili in stopili še k Lukovim, ki pridejo včasih tudi na Willard. Od tam smo šli zopet vsi k naši sestrični, kjer smo začeli delo uničevanja težko z raznimi dobrotami obložene mize. Jaz in druge smo si pa pri tem mislile: Le počakajte, bote že skusili, kaj so farmarji, kadar se k mizi vsedejo. Na, pa se nas niso prestrašili. Prav lepa jim hvala za vso postrežbo. — V nedeljo smo pa zopet šli na purana nazaj k stricu. Tam smo tudi zaključili naš izlet in zopet odpravili proti domu. — Prav iskrena hvala za toliko postrežbo, ki smo je bili deležni. Kadar pa nanese prilika, smo pripravljeni, da vam vašo uslugo in prijaznost povrnemo po naših močeh.

Menim, da sedaj lahko končam svoj dopis. Bo treba misliti na srnjakovo nogo, kajti puške pokajo tod okoli in kakor se sliši je padlo že nekaj srn in srnic in srnjakov, pa tudi nekaj medvedov so baje že porušili ti naši junaki jagri. — Pričakujem, da se še kdo drugi oglasi, kako je kaj s srnjakovo pečenko. — O ja, še nekaj. Pozdrave so mi naročili za na Willard in sicer za Mrs. Zupančič od Lukovih iz

La Salle in pa za Mrs. Kovač, pa bom že še sama povedala, ko prideve skupaj. — Prav lepe pozdrave od

Micike iz Mirne peči.

NAROD IN STRANKE

Piše Anton Grdina

Cleveland, O.

Kdo bi ne priznal, da smo deljeni v stranke. Stranko imenujemo skupino ljudi za to, ker se zbirajo v različne grupe, pa naj bi bilo za kake prireditve ali kake druge aktivnosti. Stranke imamo zlasti v javnem političnem življenju, katere potem vsaka postavi svoje kandidate in uradnike za različna mesta državnim ali mestnim uradov, za katere potem volilci volijo. — Dočim se po ustavi Zdr. držav in po sistemu državnih in drugih volitev ne moremo oporekati strankam, še celo potrebne so, in da se potom strank laglje izbira može katere se med kampanjo spozna za najbolj sposobne, je pa na drugi strani veliko vprašanje zlasti za nas, ki smo sinovi in hčere iste domovine matere Slovenije. Vprašanje je, ali so med nami stranke potrebne, zlasti stranke, v kakršnih se nahajamo in se v njih pokazujemo drugim narodnostim, kako se "kavšamo", da se tako izrazimo.

Kar roko na prsa in priznajmo iz dna svoje duše, da smo strankarski, in še kako strankarski. Odkod pa to? Zakaj se delimo v stranke, ko nas je pa še dobro pomislimo vendar tako majhno število in nimamo popolnoma nobenega vzroka da bi si sami delali stranke. Mar nismo vsi prišli v to deželo iz enih in istih pokrajin, iz enih in istih revnih koč? No, in pa če je tudi kdo prišel iz malo boljše domačije, to še vendar ni vzrok, da bi morali zaradi tega imeti stranke. — Ali se delimo v stranke iz vzroka, ker je bil kateri izmed nas malo bolj učen ali šolan, mogoče kateri izmed rokodelcev, ali drugače nadarjen? — Sam to večkrat premišlujem in sprevidim, da moram tudi sam, rad ali ne-rad, biti strankarski, če si hočem ohraniti svoj značaj in ostati to, kar mislim in sem prepričan, da je moja dolžnost.

Ko dalje gledam na stranke, vidim, da so te nekaka dediščina še iz stare domovine. Od tam so prišle za nami, kakor se privleče megla čez gladino jezera in pokrije polja in ravnine. Prav tako je z nami in strankami. Drže se nas, kot se nas drži nalezljiva bolezen, ki se nikakor ne da ozdraviti.

Kaj pa je prav za prav stranka? — Kakor sem že zgoraj omenil, so strankarji to, da zagovarjajo in trde svoje, zaničujejo in oporekajo po mnenju svojega sorojaka. V nekaterih slučajih se v tem le malo greši, v drugem se pa tudi zgodi da napravi to nepopravljivo škodo in se greši s takim ravnanjem zoper sebe in svoj rod. V stranki je sovraštvo, ki ne pozna mej; je strast, ki gre proti dostojnosti

človekoljubja, kakor vojska in večkrat napravi še huje gorje kot sama vojska, kajti strankarsko sovraštvo ruje na skrivaj, da nasprotniku napravi zlo in škodo, in druga stranka se mora zoper to zlo zavarovati in braniti. — Vse to smo žalibog že tolikokrat doživeli med seboj, kar nam vsekako ni bilo v zasluge, ne v čast in ne v ponos, pač pa sramoto naše lastne narodnosti.

Kot pripadnik stranke, — (priznam in vsak je dolžan priznati, da spada nekam, ker kdo to taji, ta se potem ne zaveda narodnega življa) — priznam, da sem strankar. Moja stranka je v tem, da se imam za člana ali sina naše ga naroda v načelih, katere je naš slovenski narod že od nekdaj imel za najdražje vrline in načela, ki so, da je zaveden Slovenec, Slovenka, zaveden in veren katoličan, katoličanka. V tem je vse drugo zapopadeno, kakor so zapopadene vse božje zapovedi v besedi: "Ljubi svojega bližnjega..." — V teh besedah nikakor ni rečeno, da sem izvrševalec teh narodnih vrtil, le zagovarjam jih in rad bi sam postal tak, kot so tiste vrline ki nosijo kot načelno izjavo "Vera in narodnost" za čast in dobro našega naroda. — Te vrline so naš narod ohranile do danes, da je ostal to, kar je. Za to trditev bi dal tudi svojo glavo, da bi mogel tako izpričati pred vsemi, da je tako!

Toda, kaj slišimo dandanes od mnogih naših lastnih rojakov, kateri so se oddelili od nas. Rečem, ki "so se oddelili" od nas, ne pa nasprotno, da smo se mi oddelili od njih. Oni so se oddelili od nas in si ustvarili svojo stranko, da od tam mečejo na nas blato zaničevanja in podcenjevanja. Ni koli in nikjer nam ne more nihče pokazati in dokazati, da smo se katoličanje kdaj in kje oddelili in pričeli nove stranke. Naša stranka obstoji že skoro dva tisoč let in ustanovil jo je Bog sam, kateri je ustvaril tudi narode in jim je tudi poslal učitelje svetega evangelija, ki so učili, naj živimo v narodno. Dočim nam evangelij razlaga duhovno življenje, nas sv. Cerkev vsopodbuja tudi v tem, da se moramo zavedati kot narodna skupina, v kateri moramo tudi tako sodelovati, da ne bo v nasprotju z vero, da se potem po pravici imenujemo "narodnjaki in katoličani". — Radi tega se mi borimo za svoje pravice, do katerih smo upravičeni in od katerih ne bomo nikdar popustili tistim, ki hočejo z njihovo trditvijo preslepiti druge, češ, da so le tisti upoštevanja vredni, kateri se izkazujejo da spadajo pod ime neke take naprednosti, kjer se o veri ne sme nikoli omeniti. — Nimam prav nič napram takim, ki so res nam prednega mišljenja in ni o veri bil podučen ter nasproti veri tudi ničesar dejansko ne stori. Toda, le preveč pogosto in jasno vidimo, kako take stranke delujejo.

"Kdor ni z menoj, je proti meni in kdor z menoj ne zbira raztresen". — To so evangeliške besede, katere je izrekla sama večna Resnica. Katoličani se moramo tega zavedati in v tem pravcu tudi sodelovati. Poučeni smo bili še kot otroci, od staršev in učiteljev smo prevzeli ta nauk in ko smo prišli k pameti, smo sami spoznali, da je le v naukih sv. vere naša prava pot. Tega smo se držali in po tem smo se ravnali. Postavili smo si cerkve in šole, da v njih ohranjamo versko tolažbo za se in za naše otroke. V pomoč temu smo si ustanovili še taka društva, ki nas že z imeni in po svojih pravilih opominjajo na naše versko življenje sedanje in posmrtno.

To je bila v začetku naša stranka. — Mar ni to častna stranka, ali ni to naravnost dolžnost, da smo člani te stranke in sramota in podlost, da se nas kdo upa imenovati z zaničljivimi priimki kot so: nazadnjaštvo, klečeplavstvo ali svefohlinstvo. Tak, ki nam to podtika je sam siroten, prevzet in napuhjen; v obličju kruha nasičen dela po vzgledu drugih sodrugov, od katerih je morda slišal ali čital v knjigah odpadništva. Tak je odložil vero na stran. Odložil je tisto vero, katero mu je njegova mati položila v srce še v njegovih detinskih letih. Postal je sam svoj neodvisen "naprednjak". Naravnost pomilovanja je vedno, nikar ni častno, da se hočejo in tudi se, taki, ki so na ta način dali veri slovo, norčljivo obreigniti ob stranko katoličanov, ki so v od Boga določeni stranki, za katero smo se obvezali, da jo ohranimo, zagovarjamo in širimo med naše in drugo ljudstvo.

O vi, ki ste se od nas oddaljili in se vtaborili v neke svoje stranke in stranci, nikar si ne domisljajte, da res nekaj stejeje! — Vse priznanje pa tistim, ki zares mislijo dobro, toda koliko jih je? Največ je v njih stranki napuh in zagrizenost, napram katoličanstvu. Le v tem je vsa njihova ideja in v tem pravcu delujejo.

Na zunaj se ti strankarji nočejo med katoličani naravnost pokazati, ampak znajo na premeten način loviti katoliške ljudi v svoje mreže. O stranki niti ne omenjajo, ampak po največ se izdajajo za vse, kot da so najboljši katoličani, razum tistih, ki so javno priznani odpadniki. To je njih taktika, s katero obdrže svoje stranke, katere niti katoličani v splošnem nevedoma podpirajo.

Mogoče da bo to pisanje pri mnogih katoličanih vzbudilo mnenje, da bi se ne smelo kaj takega pisati, da bi se ne smelo na ta način rovariti drug proti drugemu, da ne bi kdo smatral tega kot napad na stranko. Toda ne tako. — Morda bo mislil to kateri tak, ki nima pojma o stranki in o namenu ki ga ima stranka v dosegu ciljev. Toda naši cilji so nam znani, so nam jasni. Naši cilji so taki, katere bi moral upoštevati vsak človek.

(Dalje na 3. str.)

"TARZAN IN PREPOVEDANO MESTO"

(5)

(Metropolitan Newspaper Service) Napisal: Edgar Rice Burroughs

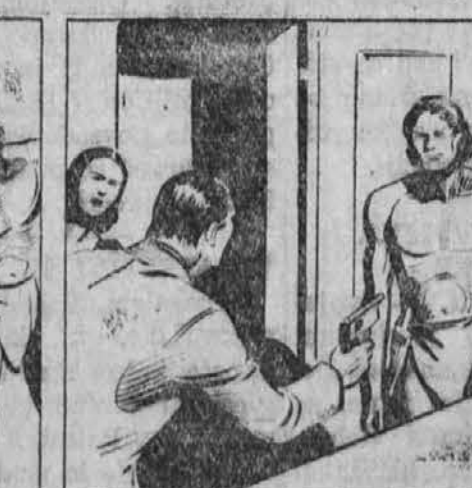
Naglo kot misel se je Tarzan obrnil nazaj in pogledal ljudja ki je že imel dvignjeno roko da bi z bodalom zamahnil po njem in mu ga zasuđil v hrbet. Njegovi jekleni prsti so ga zagrabili; degniti ga je visoko nad glavo in ga z vso močjo zagnal ob tla, kjer je obležal negiben.

Ko je Tarzan s tem opravil, se je naglo obrnil proti Athan Thomeu. "Ti prideš sedaj na vrsto," je rekel Tarzan razdražen. — "Počakaj," je prosil Thome; "da se pogovorimo." Jaz se ne pogovarjam z morilci, jaz jih ubijam! S takimi propalci sem nimam kaj pogovarjati," reče Tarzan.

"Toda jaz sem te hotel samo ostrasiti, da bi mi dal načrte za mesto Athair," je prosil Thome. "Nimam načrtov," zopet reče Tarzan; "in nič ne vem o tem mestu. Kaj pa hočeš tam?" "Ti veš kaj hočem," je hitel Thome; "in ves kaj oba hočeva v Athairu, ki je oče džanantov in bogastva."

"Ali boš delal z menoj ali proti meni?" je se rekel Athan Thome. "Ne vem sploh kaj govoriš," odvrne Tarzan. "Dobro, ti bedak," naglo reče Thome in privleče izza sukne samokres ter ga obrne v Tarzana; "če mi ne daš načrtov, ne ti ne nihče drugi jih ne bo imel, to si zapomni!"

POZOR! Pošljite na številke poleg našega imena. Ako ti je naročnine potekle, obvešiti jo in ponagaj listu!

Nedeljski kotiček

J. M. Trunk.

TRETJA NEDELJA V DECEMBRU

Kakšne misli pa vzbujajo duh peklenjski v grešniku, da bi ga varal glede pekla?

Bog je neskončno usmiljen, šepeta hudi duh grešniku. Kako more torej tako strašno kaznovati? Res je Bog neskončno usmiljen, ampak tudi neskončno pravičen in svet, kar pomeni, da hudo, greh črta v neizmernem srdcu. Pa ne pravi sv. pismo: Usmiljenje njegovo je v vseh delih njegovih" (Ps. 144, 9). Gola resnica. A sv. pismo ne pravi: usmiljenje je čez vse lastnosti. Tudi v delih je Bog usmiljen edinole v tem življenju, da ne- izmeren črta vse hudo, toraj tudi grešnika, ki je zakrknjen; in zato ga obsodi v peklo.

Ozri se malo okoli sebe. Ali Bog ni v vseh svojih delih velik, da ga ne moreš zapopasti? Vse- mogočen je, moder, usmiljen, dobrotljiv, da dobro poplačuje v nebesih. Pa samo njegova sveta, maščevalna pravičnost naj bi bila tako malenkostna v kazno- vanju, da jo hočeš s svojim ome- jenim umom spoznati ter ji sta- viti meje! Prav o večnem peklu pravi sv. pismo: "Kako veličast- na so dela tvoja, Gospod, in sil- no globoko so misli tvoje. Mo- žneumen ne spozna, in nespa- metnež ne zapazi tega, ko poga- njajo krivični ko trava in cveto vsi, ki delajo krivico, da se po- gube vekomaj" (Ps. 91, 6).

Hočeš pasti v kak prepad, bli- žaj se mu z zavestnimi očmi. Ne zatisi svojih oči pred pe- klenskimi brezdnostmi!

človek srečen in vesel. Kako bi toraj zamogel na vekomaj za- vreči svojo stvar? Brezdvomno ljubi Bog nas neskončno, a rav- no tako ljubi tudi svoj najsvete- jši zakon in tirja, da ga člo- vek izpolnjuje. Enako pa Bog za- krknjenega grešnika onkraj ne- skončno sovraži, in ga kaznuje večno, ker je njegov zakon za- ničeval. Ustvaril je človeka, da bi se večno veselil, ampak to ve- selje si mora človek zaslužiti. Ako človek noče veselja, ga Bog zavrne. Bog se sploh ne more sam sebi nasprotovati. Usmilje- nje njegovo je tako sveto, da ne- izmeren črta vse hudo, toraj tu- di grešnika, ki je zakrknjen; in zato ga obsodi v peklo.

Ozri se malo okoli sebe. Ali Bog ni v vseh svojih delih velik, da ga ne moreš zapopasti? Vse- mogočen je, moder, usmiljen, dobrotljiv, da dobro poplačuje v nebesih. Pa samo njegova sveta, maščevalna pravičnost naj bi bila tako malenkostna v kazno- vanju, da jo hočeš s svojim ome- jenim umom spoznati ter ji sta- viti meje! Prav o večnem peklu pravi sv. pismo: "Kako veličast- na so dela tvoja, Gospod, in sil- no globoko so misli tvoje. Mo- žneumen ne spozna, in nespa- metnež ne zapazi tega, ko poga- njajo krivični ko trava in cveto vsi, ki delajo krivico, da se po- gube vekomaj" (Ps. 91, 6).

Hočeš pasti v kak prepad, bli- žaj se mu z zavestnimi očmi. Ne zatisi svojih oči pred pe- klenskimi brezdnostmi!

IZ GORIŠKE, PRIMORJA IN ISTRE

Zopet odredba proti Židom

Poleg drugih zakonov, ki o- mejujejo trgovsko in ostalo de- lovanje Židov, je tudi odredba, ki prepoveduje Židom, da ima- jo nežidovske služkinje italijan- skega podaništva. Torej Židje bodo morali v bodoče vzeti služ- kinje-Židinke ali pa služkinje, ki imajo tuje državljanstvo. To odredbo 11. člen rasističnega zakona, ki nadalje pravi, da se bodo prekršitve kaznovala z de- bodo kaznjajo od 1000 do 5000 lir. Ta člen zadeva tudi tiste Ži- de, ki so po členu 13. osvobodjeni od nekih členov protizidovskega zakona. To so tako imenovani diskriminirani Židje. V Trstu je okoli 2500 židovskih družin, ki imajo služkinje in ki jim bodo morali sedaj odgovoriti službo. Ker je velika večina služkinj, ki so Slovenke z dežele, je to pre- ječ velik udarec zanje, ki si bodo morale poiskati dela drugje in morda izven Julijske Krajine v mestih stare Italije.

V Trstu imajo Židje v rokah le prav malo zemljišč. Toda ve- lika je njihova posest v zgrad- bah. Židje posedujejo mnogo hiš v mestu samem in posebno v središču mesta. Po novem zakonu bodo morali svojo imovino v veliki meri prodati, tako da se bodo postavili v sklad z po- nom, ki predvideva le delno po- sest. Zgradbe, ki jih imajo se- danj Židje v rokah, cenijo na 300 milijonov lir. Torej za to vsoto bodo morali Židje prodati svoje hiše. Le tisti Židje, ki so zaradi posebnih zaslug diskriminirani bodo smeli še nadalje obdržati svojo posest. V Trstu bo torej izvršena prodaja nepremičnin v tako velikem obsegu, kot še ni- koli. Tudi razne družbe nepre-

mičnih, ki so v židovskih rokah, ne bodo ušle posledicam zakona. Poleg tega bodo morali Židje iz vsega zavarovalnic. Tudi tukaj velja člen zakona o diskrimini- ranih Židih, toda samo za zava- rovalnice, ki so popolnoma pri- vatnega značaja. Tako bodo mo- gli diskriminirani Židje še na- prej ostati na svojih uradniških mestih v zavarovalnicah Assi- curazioni Generali, Riunione Ad- riatica di Sierita in njenih fi- lialah. Člen 13. zakona predvi- deva nekatere olajšave rasistič- nega zakona za vse tiste Žide, ki so v kak meri zaslužni za dr- žavo in fašizem. Tem Židom, ki je prizanešana ostrina tega za- kona, se imenujejo diskrimini- rani Židje. Sem spadajo vsi ita- lijanski državljani židovske ra- se, ki so člani družin padlih v libijski, svetovni, abesinski in španski državljanski vojni in padlih za fašizem, nadalje ran- jeni, invalidi, prostovoljci in odlikovanci za vojaške zasluge v omenjenih vojnah, potem voja- ki, ki so si priborili vsaj vojni križec, nadalje vsi Židje, ki so bili ranjeni in invalidi za časa nastopa fašistovskih pohodov, člani faš. stranke vse od l. 1922. in prvega semestra 1924., reški legionarji in končno vsi, ki so se izkazali s posebnimi zaslu- gami.

Italijanski listi so prinesli tu- di statistiko diskriminiranih ži- dovskih družin. Po tej je v Ita- liji preko 15.000 židovskih dru- žin. Od teh pa je 3.522 diskrimi- niranih. Torej zelo velik odstotek. Na te odpade 406 družin padlih v vojni, 721 družin voj- nih dobrovoljcev, 1597 družin odlikovancev z vojnimi križcem za zasluge, 3 družine padlih za

VARUJTEJO JAPONSKE ČREŠNJE

Skupina žensk je dvignila protest proti nameravani odstranitvi nekate- rih znamenitih japonskih črešnjevih dreves v Washingtonu, D. C., in na sil- ki jih vidimo, ko so se priklenile k drevesom, da preprečijo delavcem, da bi te izpodkopali.

fašistične zasluge, 20 družin in- validov za "cause fascista", 724 družin fašistov vpisanih v stran- ko pred pohodom na Rim in 51 družin reških legionarjev. Ni- kaka olajšava ne zadeva visoko- šolskega študija za člane teh družin.

Čudna taktika

II. Bistrica, novembra 1938. — Nemalo so bili presenečeni domači delavci, zaposleni pri re- gulacijskih delih ceste, ki teče po Reški dolini, ki so bili, ko so z delom prekoračili območje do- mače občine, odslovljeni. Na njihova mesta pa so prišli delav- ci iz občine, po katere območju teče oni del ceste, ki je v delu. Domači delavci so itak zapo- selenih zelo malo, ker imajo pre- dnost priseljeni. Za te, ki niso pristojni niti v eno niti v drugo občino reške pokrajine pa ne obstoji nobena omejitev. Pri de- lih so zaposleni nekateri že od začetka dela in so ostali tudi po- tem, ko so z delom prekoračili našo pokrajino in prešli v trža- ško. Tu so bili vsi dosedanja do- mači delavci odpusteni pdo pre- tvezo, da bodo njihova mesta iz- popolnili delavci doma iz trža- ške pokrajine. Te omejitve do- slej ni bilo pri nas, in še vselej, kadar so se vršila cestna popra- vila, so bili zaposleni le doma- čini brez vsakršnih omejitev. Letos pa so uvedli še to novost, s katero so prizadeli delavci zla- sti iz nekaterih vasi.

Med govorom umrl

V nedeljo 13. novembra so v Fojani v Brdih slovesno posve- tilo drogove, na katerih bo raz- vit državna zastava. Pred pre- fektom in drugimi odličniki je imel pozdravni nagovor upoko- jeni semeniški profesor g. Ivan Mosetti, ki je opravljal fojan- sko duhovništvo. Med govorom je obmolnil, potem nenadoma vzkliknil: "Zbogom vsi! Osvo- bodi me, Gospod!" in se zgrudil mrtvev na tla.

Pretepen in okraden

Trst, novembra 1938. — Dne 16. novembra je bil na cesti na- paden domačin Valerij Kozlan iz Bertokov, ko se je vračal po-

noči domov iz Čezarjev, kjer je vasa- val. Na križišču pri Berto- kih sta ga napadla dva neznanca in ga pretepla ter na koncu sta au odnesla 35 lir, kolikor jih je imel v žepu. Nadaljnemu prete- panju je Kozlan komaj ušel in za- vedevo prijavil karabinerjem, ki so aretirali Ivana Starca in Viktorja Stančiča. Postavili ju bodo pred sodišče zaradi ropar- skega napada.

Nereča z granato

Blizu St. Petra pri Gorici se je smrtno ponesrečil 24-letni Marij Jug iz Bukovice. Na neki njivi je našel granato in jo ta- koj skušal razstaviti, a mu je pod udarci s kamnom eksplodi- rala. Dobil je hude poškodbe po vsem telesu. Sicer so mu ljudje iz bližnjih hiš takoj prihiteli na pomoč, a že pol ure po eksplozi- ji je poškodbam podlegel.

KRATKE NOVICE

Popust pri vozninah na av- tobusi in sicer 50 odstotni bo- do odslej nudila skoraj vsa go- tiška avtobusna podjetja čla- nom in družinam s številnimi otroci. Občinska uprava bod- dajale takim družinam za po- samnežne člane posebne izka- znice, na podlagi katerih bo- do uživali gornji popust.

Trst. — Zarada velike- ga prometa z neprimernima- mi, ki jih morajo Židje pro- dati na podlagi raznih zaka- nov, so se v listih pojavile skrbni in grožnje, da ne bi Ži- dje sante prepisali svojo po- sest na Nežide in dejansko ostali še naprej gospodarji zgradb in posestev.

Gorica. — Občini Debro- va in Ajdovščina sta dobili po- daljšan rok za odplačilo dol- ga ker sta dokazali, da se na- hajata v težkem denarnem položaju.

Tolmin. — Po lastni nepre- vidnosti se je s kolesom zale- tel v avtomobil 23-letni Franc Leban iz Poljubina in s poč- no lobanjo so ga pripeljali v Tolmin, kjer je umrl.

Trst. — Ker so pokradli

nekaj debel iz bukovega go- zda last Franca Sedmaka v bližini Senožec so bili obsoje- ni Josip Smerdel, Viktor Stradiot in Ivan Marinič na 8 mesecev zapora vsak in 800 lir denarne kazni in Carolli Friderih na 10 mesecev zapo- ra in 1.066 lir den. kazni.

Grahovo. — Ko je 85-letna Marija Krivec roj. Strauss šla preko proge pri Koritnici, je v istem trenutku privozil va- gonček z delavci in jo do smrti povozil. Starka je skoraj ta- koj na to umrla.

Sežana. — 44-letnega Franca Vitiča je krava z ro- gom udarila v oko. Prepeljali so ga v bolnišnico. Zdravniki so izjavili, da je njegov vid v nevarnosti.

Koper. — Na Mussolini- jevo posredovanje je dobila Flego Atilija por. Jurišič iz Umaga kot mati dvojčkov na- grado 800 lir, ki jo je podelil župan iz Umaga. Z dvojčki se je število njenih sinov pove- čalo na 10.

Trst. — Pred sodiščem sta bila obsojena Valič Albin star 26 let, sofer, in Verlič Jo- seip, star 24 let, ker sta prete- pla voznika Antona in Jako- ba Požega na cesti pri Lando- lu. Obsojena sta bila pogojno na mesec zapora vsak.

Reka. — Ljsti demanti- rajo vest, da je bil izvršen zlo- čin v Golcu (Materija) kate- rega žrtev naj bi bila Marija Jurišević.

Drevo ga je podrl

V ljubljansko bolnico je bil nedavno pripeljan Jože Maver, delavec z Javorniškega vrha pri Koroški Beli. Ko je podiral dre- vo, ga je podrl ter ga močno poškodovalo.

Hrepenenje po znanosti

Kakor poročajo iz Ljubljane, imajo na tamošnji univerzi kra- lja Aleksandra I. že do 1900 slu- šateljcev in slušateljke za zimski semester.

IZ SLOV. NASELBIN

(Nadaljevanje z 2. strani.)

ki je res človekoljuben in pravi- čen. Naš cilj je, živeti v za- dovoljstvu drug z drugim in stati drug drugemu ob strani v vsakem oziru, ki ne gre pre- ko meja ki so v nasprotju našega verskega prepričanja. Mi hočemo vsem dobro; smo narodno čuteči in smo se vse- lej in povsod pokazali, da smo tudi narodno zavedni. Podpi- rali smo vse narodne ustanove in lahko trdimo, da so usta- novljene 90 odstotno od kato- liškega ljudstva, ne oziraje se v to, če so danes mnoge teh u- stanov v vodstvu ljudi, ki so nam v verskem prepričanju zelo nasprotni.

Katoličan zaostaja za hrupno liberalno stranko zato, ker je miroljuben in ne mara pretira- no vpiti in trobiti za stranko preko meje dostojnosti. Zato ga od nasprotne stranke imenujejo "nazadnjaka". To pa dostikrat katolice obdrve, da se nočejo več vsiljevati in pravijo: Zakaj se pa vsajajo? — kakor smo si- šali tako oporekanja ko je Rev. Father Jager nastopil za pravi- ce katoliških strank.

Ako bi se katoličanje zares zavedali in sledili svojemu pre- pričanju, bi tista obupna stran- ka, ki se je sama sebe naredila, s tem, da je začela z delom brez vere in brez cerkve, ne obstoja- la. — Krivica je pa tudi v tem, da se katoličani pravilno tega ne zavedajo in menijo, da je pač vseeno, kaj podpisajo. — Da, res, svobodni smo in lahko de- lamo kar hočemo ter si ne pu- stimo diktirati. Toda, prišel bo čas, ko bomo obžalovali. Kam se bomo pa takrat obrnili, ko bo radi naše malomarnosti veliko zakriviljenega in nepopravljive- ga, če nismo stali svoji stranki ob strani, kot bi ji morali stati?

Več premisleka je treba in za- vednosti med nami katoličani. — Kar se pa tiče našega druženja z ostalimi, ki mislijo napredno, bomo radi volje in vsak sočelo- vali, dokler ne bo njih cilj meril

na to, kar bi postalo pozneje nam samim v škodo. — En sam zgled lahko navedem in sicer, kako se je med takimi rojaki zadnje čase vršila kampanja in zbiranje za "ambulanco" v Spa- niji. Mnogi rojaki so to vzeli za človekoljubno delo, misleč, da bo s tem zares izkazano usmi- ljenje. Nič ne rečem, če bi tista "ambulanca" dospela tja in za- res služila namenu za katerega se je nabiralo ali se je ob nabi- ranju govorilo, to bi bilo zares dobro delo in bi veliko pomagalo. Toda, namen bojevanja v Spani- ji, kakor razvidimo iz katoliških listov, ki nam to jasno opkazuje, je ta, da zavlada tam pač li- beralna vlada, po vzoru ruske- ga komunizma in da bi to Spa- nijo pridružili ruskemu brezver- skemu vladanju. Potem si lju- dje, zlasti katoličani, lahko raz- lagamo, kaj bi prišlo nad nas, ki verujemo v Boga. Saj vemo, da je program ruske vlade de- lovati toliko časa, da se v vse države vpelje komunizem, za kar troši Rusija ogromne svote. Če ste opazovali, je bilo tudi že v Ameriki več preiskav zaradi takega delovanja. Zbiranje za "ambulanco" je bilo le slepilo, okrepiti stranko.

Vidite torej, tako se dela na indirektni način, da katoličani ne vedo v kakšen namen gre njih podpora in niti ne slutijo, da si tako sami pletejo bič, ki bo udrihal pozneje po njih. Pod pretezo usmiljenja si zna sam peklenšek izmisлити zvijačo s katero pride pred katoličane, da mu pomagajo do cilja. — Veliko je še drugih primer, katerih se odpadniki poslužujejo, da od katoličanov, kateri so še v veliki večini, izmogožijo podporo v svo- je podle namene. — Katoličan je dolžan da bere katoliške re- vije, ki povedo resnico o Spaniji. Vse drugače se bere v ameriških katoliških revijah, kot se bere v naših liberalnih listih, katere zalibog podpirajo tudi katoliča- nje! — Pravimo, da stremimo po resnici in pravici. Ta se lah- ko dobi in če le hočemo izvemo za njo. Najde se v katoliških re- vijah in časopisih. Če nečete verjeti našim slovenskim kato- liškim listom, vzemite v roke an- gleške. Kdor se pa za take stva- ri sploh nič neče zanimati, tak je pa seveda že na strani odpad- nikov in bo težko kedaj kot do- ber katoličan umrl.

Povejte mi torej, katera stranka je bolj zanesljiva in več vredna, da jo zagovarjate in branite ter podpirate? — Rekel sem in ostanem pri besedi, da se brez stranke ne more živeti. To je dal že Bog razumeti, ko je re- kel, da kdor ni zanj, je zoper njega. Mi pa rečemo, da kdor ni za stranko, je proti njej.

Berimo torej ameriške kato- liške časopise in revije, katerim večkrat damo več priznanja kot našim, če hočemo, da bomo s prepričanjem v pravi stranki. Naše revije "Novi Svet" in "Ave Maria" so velik učitelj in jih za- nesljivo lahko berete. Kdor bi take revije odklanjal, bi bil po- doben človeku, ki je potreben hrane in jo ima pred seboj, pa je raje lačen, kot bi vžival to, kar je njemu neobhodno potreb- no za življenjski obstanek.

To naj za danes zadostuje. — Rojakom naše stranke pozdrav!

Dopadlo se jima je

Pozar, ki je uničil gospodar- sko poslopje posestnice Marije Frasove v Malem vrhu pri Sv. Ani v Slov. goricah sta zane- tila domača fant, stara 8 in 11 let. Na vprašanje zakaj sta to storila, sta odgovorila, da se jima dopade gledati požar.

"Trailer" na prodaj

Moškemu s trukem ali brez njega, se proda "trai- lor" za razvažanje živilskih produktov. Dolgoročne po- godbe, dobra plača. 2512 Archer Ave., Chicago, Ill.

Čas za božična darila je tukaj

Za Božič se bote spomnili svojih domačih z ma- lim darom. V takem slučaju se vam priporo- čamo, da pošljete svoje denarne posiljke potom nas. Denar dostavljamo točno brez vsakega obdika na dom prejemnikov po pošti. Ob izidu te številke so bile naše cene:

Za 100 Dinarjev.....	\$ 2.50
Za 200 Dinarjev.....	\$ 4.85
Za 300 Dinarjev.....	\$ 7.20
Za 500 Dinarjev.....	\$11.60
Za 1000 Dinarjev.....	\$22.50
Za 2000 Dinarjev.....	\$44.50

V ITALIJO:

Za 50 Lir.....	\$ 3.25
Za 100 Lir.....	\$ 6.30
Za 200 Lir.....	\$12.00

Pošiljamo tudi v ameriških dolarjih. Za dnev- ne cene valutam glejte v dnevnik Am. Slovenec. Vse pošiljke naslovite na:

JOHN JERICHI

1849 W. Cermak Road,

Chicago, Illinois

300 svetih maš letno

v življenju in po smrti, so deležni člani "Mašne zveze za Afriko". Člana- rina enkrat za vedno 25c za vsako osebo, živo ali umrlo. — Naslov:

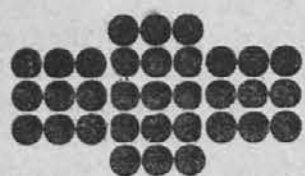
DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA

za afriške misije,

3624 W. Pine Boulevard, St. Louis, Mo.

Tovarna novega človeka

POSLOVENIL LEOPOLD STANEK

Ta stavek je sodnik izgovoril že sto in stokrat in niti enkrat ni ostal brez zaželenega uspeha. Zato je bilo njegovo začudenje tem večje, ko se je pisatelj samo smehljajal in mu z rahlo podsmehljivim naglasom dejal:

"No, in kaj še? Nadaljujte, prosim!"

"Kako, vi se hočete iz mene norčevati? Ali pa morda slabo slišite? Povedal sem vam vendar obtožbo, po kateri vas čaka smrtna kazen!" je vzkliknil preiskovalni sodnik razburjeno in skočil s svojega stola.

"Dovolite mi le eno vprašanje!" je odgovoril pisatelj še vedno popolnoma mirno. "Ali vi, ne kot preiskovalni sodnik, temveč kot človek, verjamete v mojo krivdo ali ne? Razumite me: čisto psihološko me zanima, kakšne misli navdajajo krvnika, ko predaja smrti svojo žrtev, za katero ve, da je nedolžna."

"Spozablajte se, tovariš!" je zavpil sodnik. "Preiskovalni sodnik sem in ne krvnik. Sicer pa morate vi odgovarjati na moja vprašanja!"

"Toda, prosim vas, ne razburjajte se!" ga je tolažil pisatelj nekako tako, kot govori odrasel človek otroku, ki se cmeri... "Kaj se vam res, ne zdi že preneumno, da morate igrati vsak dan to komedijo s 'priznanjem'? Ali ne čutite včasih potrebe, da se zamislite v psihologijo obtoženca, kakor bi na primer jaz trenutno mnogo za to — seveda, če bi sploh kaj imel —, da bi vedel, kaj se dogaja sedajle v vaši notranjosti? Vedeti morate namreč, da sem pisatelj. Toda ne takšen, kot je vaš Šeršenevič, ki je dejal: 'Prepričan sem, da moremo brati knjigo s prav istim uspehom od zadaj naprej kot obratno, prav tako, kot moremo brez škode narobe obesiti sliko Jakulova ali Erdmanna' — tudi ta dva sta vaši veličini. Jaz pa sem napisal knjigo — saj ste mi jo zaplenili, a gotovo ne prebrali — katere ne morete brati od zadaj, zakaj jaz sem res pisatelj, kakršen se rodi mogoče le enkrat v vsakem stoletju. Toda poslali me boste itak na drugi svet in moja knjiga ne bo nikdar zagledala belega dne. Potem mi pač lahko napravite uslugo in govorite z menoj kot človek s človekom; če že ne bom imel nobenega čitatelja, bi si želel vsaj enega poslušalca!"

Preiskovalni sodnik se je smehljajal. Vkljub povsem nespodobnemu tonu, s katerim mu je obtoženec govoril, je sklenil, da ga bo poslušal. Bil je precej inteligenten in vedoželjen fant in se je celo dokaj živo zanimal za pisateljeve besede, navzlic spancu, ki se ga je običajno loteval med nočnim zasliševanjem.

"No, lepo! Le kar mirno govorite dalje!" je smehljaje se dejal in njegov obraz je bil v tej minuti skoraj simpatičen. "Toda prej še eno vprašanje: Ali veste, da vas bomo na vsak način ustrelili ali pa vas v najboljšem primeru poslali za vrsto let na Solovke, kjer boste prav gotovo poginili, preden boste odsedeli le četrtno svoje kazni?"

"Seveda vem to!" se je smehljajal pisatelj. "Jaz pa bi bil, odkrito povedano, rajši ustreljen. Sicer pa je konec, ki mi ga pripravljate, zame vendarle samo začetek."

"Začetek?" je vprašal z zanimanjem preiskovalni sodnik. "Potem ste torej religiozen človek?"

"Če hočete to tako imenovati, zaradi mene lahko! Izmisli sem si svoj lastni svetovni nazor. Spadam namreč k ljudem, katerih duša je istovetna z dušo sveta, z začetkom življenja samega. Vi mislite: ustrelili bomo pisatelja Kuznecova in z njim bo končano. Pozabljate pa, da bo najvažnejši del moje bitnosti ostal. Prepričan sem, da sem živel že mnogo stoletij prej in bom tudi po svoji smrti živel še mnogo stoletij, medtem ko od vas — saj dovolite — ne bo ostal niti prašek."

"To drži, da od mene ne bo ostalo nič," je pritaknil preiskovalni sodnik, "jaz vsaj ne verujem v nobeno dušo, ker sem materialist in komunist."

"Res je to! V vse to ne verujete, toda najbrž le zato ne, ker ste navajeni stvari tako urejati, da umirajo drugi, vi pa ostajate pri življenju. Toda tudi na vas bo prišla vrsta in bi končno tudi za vas moralo biti zanimivo, da bi se enkrat resno pobavili z vprašanjem, kako je prav za prav s to smrtjo. Umreti morajo vendar vsi ljudje, tudi komunisti in še celo preiskovalni sodniki!"

Pri teh besedah se je pisatelj preiskovalnemu sodniku hudomušno posmehal v obraz: temu pa je mrzla zona polila hrbet, tako strašno neprijetno mu je postalo pri srecu.

"Kakšne sijajne neumnosti pa kvastite!" je dejal jezno. "Ako imate povedati kaj pametnega, se podvizajte, potem pa napišite svoje priznanje!"

"Torej iz tega ne bo nič! Priznanja mi ne boste izsilili," je odgovoril pisatelj, "zato ker nimam namena, spraviti v zapor še drugih nedolžnih ljudi. Kar pa se tiče svetovne duše, vam lahko povem še nekaj besed."

"Vi ste navaden norec!" je dejal preiskovalni sodnik in kar nekako odleglo mu je, ko je izrekel to ugotovitev; s tem je bil pač v njegovem smislu rešen problem, ki ga je pisatelj pravkar načel.

"Neumen sem, ker verujem v svetovno dušo," je rekel ta, "in vi ste normalni, ker z mukami izsiljujete nekaka priznanja iz nedolžnih, ki jih potem streljate!"

Pri tem je ostro pogledal preiskovalnega sodnika, in ko ta ni ničesar odgovoril, je nadaljeval:

"Stvar je namreč taka:

Vedno in povsod se dele ljudje v dva razreda: v krvnike in v njihove žrtve. Krvniki imajo neko idejo. Tudi žrtve imajo sicer lahko neko idejo, toda nimajo poguma, da bi jo tako neusmiljeno uresničile kot krvniki!

Ideja krvnikov je lahko sama na sebi zelo lepa, toda pri njenem uresničevanju so vedno zelo grozoviti, pa naj je dobra ali slaba. Ves njihov življenjski cilj je vendar v tem, da uresničijo to svojo idejo. In uresničiti neko idejo, se vedno pravi, žrtvovati na tisoče ljudi. Poglejte si samo vso svetovno zgodovino. Ideje se menjajo; tisti, ki so danes žrtve, so jutri krvniki, in iz dosedanjih krvnikov nastajajo žrtve. A grozovitost ostane ista, kri teče vedno v potokih v imenu pravkar vladajoče ideje.

TO IN ONO IZ DOMOVINE

Vse krađejo

Pri posestniku Alojziju Rojku v Rogoznici so vlomilci vdrli v klet, pretaknili vsa kote in mu nazadnje odnesli sodček vina.

Nevarno pobit

Pri nekem vinotoču v Drnovem je bil nevarno pobit kovač Adolf Podbršček. V vinotoču je bilo ob priliki sejma zbranih več ljudi iz bližnjih in daljnih krajev, pa je prišlo do prekanja in nazadnje do pretepa. Podbrščka so odpeljali v krško bolnico.

Pod vozom

Voznik Albert Kotarik je po strmih klancih blizu Guštanja vozil les s planine. Po nesreči je padel pod zadnji del voza, pod katerim ga je kotalilo dokler se niso konji ustavili. Močno po-

škodovanega so odpeljali v bolnico.

Obsojeni

Pred celjskim okrožnim sodiščem so bili nedavno obsojeni Ivan Oman iz Reštanja pri Senovem na eno leto robije, njegov oče Ivan na 5 mesecev strogega zapora, Jože Zvonar na 9 mesecev, Alojz Zupančič na 10 mesecev in Francka Zupančičeva, ki je nakradene stvari te tatinske družbe skrivala in prodajala, na 2 meseca strogega zapora.

Huda poškodba

Franc Bohak, 65 letni posestnik iz Ciglencev je pri trganju jabolk omahnil z drevesa in obležal nezavesten s poškodovano hrbtenico. Po večdnevni borbi s smrtjo in hudem trpljenju je podlegel težki poškodbi.

V blag spomin

DRUGE OBLETNICE SMRTI

našega nepozabnega, ljubljenega sina in dragega brata,

Johna J. Bokala

ki nas je za vedno zapustil 13. decembra 1936.

Ta mesec december je za vse najbolj radosten, ker v njem praznujemo božič, toda, žalobog, za nas pa je najbolj žalosten, ker nas spominja na nenadomestljivo izgubo, ko si ti, ljubljeni sin in dragi brat Johnie, prerano odšel od nas, v najlepši mladosti 28 let. Za nas ni več veselja, odkar si nas ti zapustil.

Leti dve je že minilo
Kar zemlja krije ti telo
Zvon je zbudil se v zvoniku
Ko vzel si ti od nas slovo.

Pod večnim solncem ni ga leka
Pod milim nebom ni človeka
Da zbrisal tvojih bi spominov sled
Ki poln jih je naš dom, naš svet.

Beseda Kristus tvoje bo vstajenje — Ko zacvete večni vrt. — Nad zvezdami sniva že drugo leto tvoja blaga duša — Kjer ni trpljenja več. — Ali na grob še vedno bridke solze izlivamo, — le Kristus nam zopet tolažbo podeli.

Zopet smo prišli tja — kjer počivaš Johnie ti, — prižgali sveče ti na grob. — Nikoli nam ne mine dan — da bi ne bili v duhu tam. — Spominjali se te bomo, dokler se zopet srečno ne snidemo nad zvezdami.

Do tedaj pa sladko spavaj
V kraju večnega mira.
Dragi sin in ljubi brat,
Prosi ti Boga za nas.

Težka bila je ločitev
Nepozaben nam spomin.
Snidenje tem veselejše
Bode nad zvezdami.

Žalujejo ostali:

LOUIS in ROSI, starši; LOUIS in JOE, brata; ANTON PERME, bratranec; ANTON PERME, stric; MARY, omož. LOKAR, teta.

Pullman-Chicago, Ill., 13. decembra 1938.

Zanesljivo — moderno — zmerno

ZOBOZDRAVNIŠTVO

DR. JAMES W. MALLY

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK

6411 St. Clair Avenue (Slovenski Narodni Dom) CLEVELAND, OHIO

Društvo sv. Jožefa

ŠT. 169, K. S. K. J., CLEVELAND, (Collinwood) O.

Društvo zboruje vsak tretji četrtek v mesecu v Slovenskem domu na Holmes Ave. ob 7.30. Ako še niste član tega največjega društva v Ameriki, se vas opozarja, da se takoj vpišete dokler niste še prestari.

V društvo se sprejemajo moški in ženske v starosti od 16. do 55. leta. V mladinski oddelki pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Poleg izredno velikih podpor za najmanjše prispevke, goji društvo tudi razne vrste športa za mladino.

Lawrence Leskovec, preds. Frank Matoh, podpreds.
John Pezdirtz, tajnik, 16921 St. Clair Ave.
John Omerza, blagajnik John Trček, boln. tajnik

Pisano polje

J. M. Trunk

Ruske zagonetke (Konec)

Vorošilov je omenil Japonsko kot "nemirno in bedasto sosedo", ki je uprizorila predrzar napad na sovjetske čete pri Čangkufengu, ob meji Sibirije, v zadnjem juliju in avgustu. "Japonska je pokazala svojo trdovratnost in poslala veliko silo svojih najboljših čet proti rdeči armadi. Kljub temu je bila tepena in doživela debakel."

Vojni komisar je dalje rekel, da bo Sovjetska unija še bolj odločno nastopila, "če bo Japonska pokazala, da se ni ničesar naučila iz incidenta pri jezeru Khasanu (Čungkufeng). Povedati ji moramo, da ono, kar je dobila pri tem jezeru, so bile le 'cvetlice' in pravo 'sadje' še le pride. Mi ne bomo omejili operacij naših čet na ozemlje, ki ga predrzno in zahrbito napada sovražnik. Bolj učinkovit in lahkejši bo poraz sovražnika na njegovem lastnem teritoriju in to se bo tudi zgodilo."

Mogočna beseda, in oficijelno so bili navzoči vsi akreditirani diplomati in poslušali. Ampak zopet čitam: "Had Stalin trusted his army, its loyalty, its ability, he could not have resisted the opportunity to take Manchukuo while Japan was occupied with China. He was afraid of Bluecher, fearful lest a Marshal victorious over Japan would cross a Russian Rubicon. He could not trust his war material; every Japanese lieutenant knew that Francos Moors had captured the vaunted Russian tanks with a pair of army blankets and a bottle of kerosene. His air force, before the writers of the Sunday Supplements genuflected in awe, was outmaneuvered and outfought in Spain, as on the unforgettable day when Major Garcia Morato, alone in his pursuit plane, met forty-seven Red planes over Valencia Province, manned by flyers from Stalin's regular army, downed four and made his way safely homeward."

Ali povodom tiste famozne krize, ki je podrla Čeha:

"... radical France was exultant: nous marchons! But in the Quai d'Orsay gloom deepened. The French ambassador to Russia reported that the Russian would not move; they did not dare trust their army and the army would not leave Russia. General Gamelin, commander of the French army, sent a hasty note that the strength of Marshal Goering's air force had been fatally under-estimated. There was only one thing left to do: Chamberlain and Daladier swept aside all illusions, including Russia as a factor in the fate of Europe, and accepted the Fuehrer's terms."

Kaj pomaga, če "Naprej" o-

menja, da bi bilo na strani "demokracij" držav, in "Rusija je okoli 'Napreja', in oni bodo verovali 'najdemokracija', da so imele kar 50 milijonov moči, pa vsaj Rusija niti enega možiceljnega ni poslala Čehom na pomoč, niti enega bombnika za strah, pač pa je poslala znane Dimitrova, tajnika Treffe Internationale, in Beneš je zaobil korajžo in rekel: 'napak celo "strašili" so Rusije doma pri peči, ko je šlo za resnico, in zdaj odpirajo usta tam v varni Moskvi do ušes, da — bogami — vsega sveta se ne bojimo. Za smeh, ko bi ne bila v tem taka tragedija za — Slova-

ne v prvi vrsti. Pri "Napreju" te korajžne Rusije za pečko ne vidijo, tem bolj pa udrihajo čez francoske in angleške "demokrate", in naj udrihajo, precej jih zaslužijo, tolažijo pa čitatelje, ki bi le utegnili postati malo pozorni na tisto famozno rusko zagonetko, da bo vse šlo in vse pojde, ko v Franciji zavlada ljudstvo. Upajmo, ampak rusko "ljudstvo" niti malo postrašilo ni, pač pa se je zbal s Stalinom vred nemškega strahu in vse je zafučkano. Vsaj jaz stojim še pred drugimi "ruskimi zagonetkami", pa me že pri teh hudo glava boli.

Buy COAL

QUALITY
CONFIDENCE
CREDIT

A-V vašo protekcijo ni naš prenežen ni naš starši kakor 72 an kar prispe v Chicago, veliko izpostavljenost in od jemalec največje grelni vrednot.

B-Priloge naših oddelkov finančnih sredstev, pripisujemo naš svoji uspešni in stalni porast učinkom naših zadovoljnih odjemalcev.

C-Ne, da bi bili pretrženo kako prvo napadajo so prirejani mali, mesečni pripravi za vaše dohode, brez vaših stitnosti ali zadrževanja plačila od 5 do 12 mesecev.

100% Pocahontas MINE RUN tona \$6.50
POCAHONTAS LUMP % EGG tona \$8.75
SUPERBA, tona \$5.70
ILLINOIS STOKER NUT \$4.45
WESTERN KENTUCKY, \$3.85
ANTHRACITE, \$13.50
100% pristen W5 Virginia Lump, \$7.85

INDIANA STOKER \$4.25

PETROLEUM \$7.60

SUPER COAL CO.

10 S. LA SALLE ST. DEARBORN, ILL.

23 LET IZKUŠNJE

Pregleduje oči in predpisuje očala

DR. JOHN J. SMETANA

OPTOMETRIST

1801 So. Ashland Avenue Tel. Canal 0523

Uradne ure vsak dan od 9. zjutraj do 8.30 zvečer.

M. Klarich in sin

GENERAL CONTRACTORS and BUILDERS

(Pooblaščen in zavarovani pogodbeniki in stavbeniki)

3121 S. Parnell Ave. CHICAGO, ILL.

Tel. CALumet 6509

Prevezujemo vse vrste stavbinskih del, novih hiš, trgovin, tovarnih, šol, itd., kakor tudi razna popravila in modernizacije starih hiš. Osebo nadzorujemo vse naše delavce in vse naše delo popolnoma garantiramo za kakovost in solidnost. — Navete, proračune in načrte dajemo na zahtevo brezplačno. Naše cene so zmerne, a naše IME je vaša garancija.

P. S.: Danes je čas, da graditelj Zakaj bi plačevali najemnino — ko morete z istim denarjem odplačevati novo hišo. Vse informacije na zahtevo.

Tiskarna
Amerikanski
Slovenec

1849 West Cermak Road, CHICAGO, ILLINOIS

Izdeluje vse vrste tiskovine, za društva, organizacije in posameznike, lično in poceni.

Poskusite in prepričajte se!